Ο Εγκέλαδος

written by Γιώργος Καγκουρίδης | 12.02.2023

Άμα έχεις εξουσία το πρώτο πράγμα που σκέφτεσαι είναι να μη τήνε χάσεις. Καθ’ ότι εξουσία ίσον δύναμη επιβολής επί των πάντων και δια τα πάντα και πολύ ωραία πράμα. Είσαι γενικός κουμανταδόρος κι όλ’ οι άλλοι κάνουνε αυτό που θέλεις εσύ. Και σου σερβίρουνε και τα καλύτερα κοψίδια. Τα δείχτει κι η τηλεόραση. Δεν είναι το ίδιο να χειροκροτάς τον άλλονε όλη μέρα κι εσύ να μυρίζεις νηστικίλας κι ο άλλος να προβατεί κορδωμένος και να του κάνεις ρεβεράντσα.

Έχεις εξουσία; Μικρή, μεγάλη; Βάνεις κάτου το τσερβέλο σου να σκεφτεί. Από πού κινδυνεύω; Από τσου αντιπάλους απαντάς μοναχός σου. Άρα τι; Άρα δε πρέπει να μάθω τι σκέφτονται; Τι σχεδιάζουνε εναντίον μου; Το πρώτον! Στήνεις λοιπόν μια μηχανή και παραμονεύεις. Τι είπανε; Τι λένε; Και ενεργείς αναλόγως. Άντ’ από δω κερατάδες που θα μου αμφισβητήσετε και το θρόνο. Διαφορετικά δεν είσαι εξουσία. Ένας ρεζίλης και μισός είσαι. Κι άμα δε προσέξεις σε ρίχνουνε και γίνεται εξουσία ο άλλος και μετά παραμονεύει αυτός.

Έτσι δε τήνε πάτησε η Γαία κι άφηκε κουμανταδόρο τον Ουρανό που στρογγυλοκάθισε πάνου της και με το άστε ντούε ξεπέταξε μαζί του τους Τιτάνας και τους Εκατόγχειρας αλλά του τήνε φύλαε τ’ Ουρανού κι έβαλε το παιδάκι της το Κρόνο να τόνε τακτοποιήσει και εκ του αίματος τ’ Ουρανού εγεννηθήκανε 134 Γίγαντες που είχανε αρχηγό τον Εγκέλαδο; Έτσι εγίνηκε κι ο Κρόνος εξουσία αλλά ο βλαξ έβαλε κορώνα στο κεφάλι του τη Ρέα μετά της οποίας έκανε και το Δία που μπορεί να

ήτανε ό,τι ήτανε, αλλά αφού εταχτοποίησε τους Τιτάνας, τήνε μοίρασε την εξουσία του στ' αδέρφια, στα παιδιά του και σε κάτι ψιλοσυγγενείς ημιθέους κλπ, γιατί συνήθως από τσου συγγενείς τήνε βρίσκεις. Κι αυτοί τόνε βοηθήσανε να μη χάσει την εξουσία όταν του ριχτήκανε οι Γίγαντες, με υπόδειξη τση νόνας του τση Γαίας (άκου πράματα!), καθ' όσον θα εχάνανε κι αυτοί το υπουργειλίκι. Μάλιστα η σοφή Αθηνά λένε που άρπαξε τη Σικελία και τόνε καταπλάκωσε τον Εγκέλαδο κι έτσι έχει η Σικελία σήμερα την Αίτνα που όταν σκάει γιομίζει η Βόρειος Κέρκυρα αλαφρόπετρες που είναι κι ό,τι πρέπει για να τρίβεις τσου κάλους.

Εγχειρίδιον εξουσίας η Ελληνική Μυθολογία που δεν απέχει και πολύ της πραγματικής συνέχειας.

Πάντως ο αφιλότιμος ο Εγκέλαδος δε κάθεται ήσυχος. Κάθε τόσο κουνιέται και υποφέρει ο κόσμος όλος. Έχει, λέει, βάλει στο μάτι και τη Σαντορίνη.

Σπίτια πέφτουνε, ανθρώποι σκοτώνονται. Αδιακρίτως ανθρωπίνων συνόρων. Βαρεί όπου κι αν έβρει. Και σε κάνει να βάνεις το κεφάλι κάτου και κλαις.

Κλαίμε μαύρο δάκρυ τ' ανθρωπάκια και μας πιάνει το συμπονετικό μας. Τ' άχαράααα…, είδες τι εγίνηκε; Και μεσ' στο χιόνι που θα μείνει τόσος κόσμος; Μην έρθει κι η σειρά μας. Κι ερχομάστενε εις την θέσιν τους. Και μας επονεί και πιάνουνε την ΕΜΑΚ, αμείτε να βοηθήσετε, πολιτισμένοι γαρ, και κάτι ΜΚΟ να στείλουνε τον οβολόν μας ως ανθρωπιστική βοήθεια και τα λοιπά που ακολουθούν.

Προ τση συφοράς όλα τ' άλλα πάνε στη μπάντα. Και μόλις το γεγονός πάψει να είναι πρώτη είδηση στα κανάγια, ησυχάζουμε, αλλάζουμε πλευρό και το ρίχτουμε στις υπερπτήσεις και στην παρενόχληση αλιέων και στα εξοπλιστικά και σε κάτι casus belli μέχρι τον άλλο σεισμό που θα μας ξαναπιάκει το συμπονετικό μας.

Αλλά έτσι είναι ο κόσμος. Ικανός και για το καλύτερο και για το χειρότερο. Στην ανάγκη εγώ εδώ είμαι, δίπλα σου. Να βγάλω τη μπουκιά από το στόμα μου να σου τήνε δώκω. Πολύ λίγα έχουνε οι ανθρώποι να χωρίσουνε μεταξύ τους. Οι εξουσίες, ναι, έχουνε. Και σου λένε την άλλη ώρα τα δικά μου δικά μου και τα δικά σου δικά μου.

Ακόμη διάγομεν την πρωτόγονον περίοδον της ανθρωπότητος. Αυτό τα εξηγεί όλα.

– Και για όλ' αυτά φταίει ο Εγκέλαδος;
– Αυτός!
– Και καλά τόσα χρόνια εκεί κάτου δεν ησύχασε;
– Δε τόμαθες; Δεν έκατσε κάτου. Έφυγε κι εγίνηκε δορυφόρος του Κρόνου. Τον ήβρηκε, εδώ και χρόνια, ένας Χέρσελ να γυρίζει γύρω από το Κρόνο.
– Ποιόνε Κρόνο; Αυτόνε που, τέλος πάντων, εταχτοποίησε όπως εταχτοποίησε το μπαμπά του Εγκέλαδου, τον Ουρανό;
– Ακριβώς! Τέτοιο πετσί. Και κατιβαίνει κάθε τόσο στη Γη ως ούφο και για εκδίκηση βαρεί το ποδάρι του και μας αναστατώνει. Αυτός κάνει και τσου πολέμους.
– Δε τσου κάνει ο Άρης;

— Συγγενείς είναι. Εξ αγχιστείας.